

Toto ustanovenie neni však na prekážku, aby disciplinárny súd priamo bez ustanovenia vyšetrojúceho komisára požiadal príslušný okresný súd o výsledch svedka. Prísaha vyslechnutých svedkov neni obligatorná. Ostatne neboly týmito opatreniami disciplinárneho súdu dotknuté záujmy obvineného advokáta spôsobom, ktorý by bol v jeho neprospech, pretože obvinený advokát mohol svoje záujmy brániť v smysle ustanovenia odst. 2 § 82 adv. por. tým, že nahliadol do spisov a žiadal o doplnenie vyšetrovania, jestli ho považoval za neúplné.

Čís. 243 dis.

Nepredvolaním obvineného advokáta k výsledku svedkov nie sú porušené formálne predpisy. § 82, odst. 2 adv. por. dáva obvinenému možnosť, aby sa nahliadnutím do spisov presvedčil o výsledku vyšetrovania a žiadal o jeho doplnenie, ak ho považuje za neúplné.

Obvineného advokáta postihuje disciplinárna zodpovednosť pre previnenie podľa § 68, lit. b) adv. zák. i v prípade hrubej nedbalosti, jestliže sa po vydaní obežníku advokátskej komory č. 141/1931-I, zakazujúceho zastupovanie inkasačných podnikov, pri prevzatí zastupovania takého podniku nepresvedčil, či nejde len o púhe inkaso.

(Rozh. zo dňa 18. marca 1935, Ds III 92/34.)

Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov v disciplinárnej veci proti Dr. E. G., advokátovi v N., následkom odvolania, podaného obvineným proti rozsudku disciplinárneho súdu advokátskej komory v Turč. Sv. Martine zo dňa 3. novembra 1934, po preskúmaní spisov potvrdil rozsudok prvostupňového disciplinárneho súdu.

Dôvody:

Sťažovateľ vytýka po formálnej stránke, že disciplinárny súd nepokračoval správne, keď ho na výsledch svedkov nepredvolal a nedal mu príležitosť dávať svedkom otázky.

Advokátsky poriadok nenariaďuje v § 81 predvolanie, ba ani uvedenie obvineného k výsledkom svedkov a nepredvolaním obvineného neboly porušené formálne predpisy. V odst. 2 § 82 adv. por. poskytuje sa obvinenému možnosť, aby nahliadnutím do spisov o vykonanom vyšetrovaní sa presvedčil o jeho výsledku a, považuje-li vyšetrovanie za neúplné, žiadal o jeho doplnenie.

Usnesením najvyššieho súdu z 11. decembra 1933, č. Ds III 56/33-3, ktorým bol v tejto veci zrušený dřívejší rozsudok disciplinárneho súdu a tento poukazaný, aby vo veci znova jednal a rozhodol, nariadené bolo najprv, aby bolo zistené, či firma G. a spol., bankový obchod U., filiálka B., je inkasačným podnikom alebo bankovým závodom. Z disciplinárnych spisov, najmä z výpovede svedka J. S. plynie, že uvedená firma bola zapísaná do firemného registriku krajského súdu v B. ako bankový obchod a predajňa čsl. triednej loterie. Disciplinárny súd vzal však na základe

výsledkov dokazovania, a to výpovedi svedkov v rozsudku menovaných za dokázané, že uvedená firma bola podľa podstaty inkasačným podnikom.

Citovaným usnesením najvyššieho súdu bolo ďalej nariadené zistiť, či v konkrétnom prípade bol obvinený advokát oprávnený prevziať zastupovanie menovanej firmy.

Obvinený popiera po objektívnej stránke, že ním vymáhaná pohľadávka proti I. P. u okresného súdu v B. bola na oko postúpená a že išlo len o inkaso, lebo to by sa dalo vraj zistiť len po preskúmaní obchodných kníh menovanej firmy. Disciplinárny súd zistil však na základe výsledku vyšetrovania túto povahu vymáhanej pohľadávky ako inkasa, lebo podľa výpovedi vyslechnutých svedkov menovaná firma sbierala pohľadávky od obchodníkov a živnostníkov na inkaso a z pripojených civilných spisov je zrejmé, že žalovaná v tomto spore popierala cesiu a oprávnenie firmy k žalobe, že žalujúca firma námietky ani nepopierala a dala sa odsúdiť k zaplateniu útrat žalovanej.

Po subjektívnej stránke namietal obvinený, že neznal pomery medzi cedentom a cesionárom a že nemal ani povinnosti tento pomer skúmať. Obvineného stihá však disciplinárna vina nielen v prípade úmyselného porušenia povinností uložených mu obežníkom advokátskej komory č. 141/1931-I, ale i v prípade hrubej neobalosti. Zo spisov plynie, že obvinený zastupoval menovanú firmu vo viacej prípadoch a že už pred vydaním citovaného obežníka podal žiadosť za vydanie platebného príkazu proti J. K. u okresného súdu v B., a že i táto vec bola predmetom disciplinárneho pokračovania pre podozrenie porušenia citovaného obežníka. Obvinený po vydaní zmieneného obežníka mal teda povinnosť sa presvedčiť pri prevzatí zastupovania menovanej firmy vo veci proti I. P., nejde-li tu o púhe inkaso, a to tým viac, keď bolo známe medzi právotármi, že menovaná firma sbiera požiadavky na inkaso, obvinený, ktorý bol v spojení s touto firmou, túto vlastnosť firmy akiste dobre znal a bol už zo skoršieho zastupovania tejto firmy vo veci proti J. K. upozornený, že firma je inkasačným podnikom. Keď teda obvinený pred prevzatím zastupovania sa nepresvedčil o povahe pohľadávky v konkrétnom prípade, stihá ho hrubá neobalosť a bolo teda správne uznané na jeho vinu.

Čís. 244 dis.

Nie je vecou disciplinárneho pokračovania skúmať a riešiť, či prednes pozastaveného tvrdenia v opravnom prostriedku bol potrebný v záujme strany, obvineným advokátom zastúpenej.

Obvinenému advokátovi neľze klásť za vinu, že by svojím konaním poškodil česť a dôstojnosť advokátskeho sboru a tým sa stal nehodným úcty a dôvery, keď, opierajúc sa o informáciu svojho klienta, uviedol pozastavené tvrdenie v opravnom prostriedku preto, aby vyvrátil základy napadnutého rozhodnutia.

(Rozh. zo dňa 18. marca 1935, Ds III 95/34.)